

וועדת המשמעת לפי סעיף 146 לחוק הפטנטים תשכ"ז – 1967

ת.ד. 13239 תל-אביב 6113102

בעניין

המתלוננים - גב' אלה גורביץ ומר גסל מינדליס

כנגד

הנילונה - [REDACTED]

החלטה

א. רקע עובדתי

1. בתאריך 14 ביולי 2014 שלחו המתלוננים, גב' אלה גורביץ ומר גסל מינדליס (להלן "המתלוננים"), מכתב תלונה (להלן "מכתב התלונה") לרשם הפטנטים המדגמים וסימני המסחר וראש רשות הפטנטים (להלן "הרשם") כנגד עורכת הפטנטים [REDACTED] (להלן גם "הנילונה") וכן כנגד עורך הפטנטים [REDACTED] אשר אף הוא בשלב קודם מסוים, טיפל בענייני המתלוננים. מכתב התלונה הועבר לידי וועדת המשמעת לפי סעיף 146 לחוק הפטנטים (להלן גם "הוועדה"). עניין בדיקת התלונה כנגד [REDACTED] על ידי הוועדה הסתיים בכך שהוועדה החליטה ביום 4 בנובמבר 2015 כי דין התלונה כנגד עורך פטנטים [REDACTED] להידחות, שכן לא נמצא על ידי הוועדה פגם בהתנהלותו. במכתב התלונה, בחלקו הדין בתלונה כנגד הנילונה, מעלים המתלוננים סדרת טענות כנגד הנילונה בכל הנוגע לטיפול בהכנת והגשת בקשת פטנט על פי האמנה לשיתוף פעולה בינלאומי בענייני פטנטים (PCT), ובקשות לאומיות הנגזרות הימנה, כפי שיפורטו בהמשך, ואשר העיקרית בהן, השמטת חלקים מהותיים של תיאור ההמצאה על ידי הנילונה מן הפירוט שהוגש בבקשת הפטנט הבינלאומית (PCT) (להלן גם "בקשת הפטנט") אותה ערכה הנילונה והגישה בשם, זאת ללא אישור של הממציאה גב' גורביץ.

2. ביום 3 באוגוסט 2014 העביר הרשם לחברי וועדת המשמעת, בראשות היו"ר שלה דאז עו"ד ועו"פ ארנן גבריאלי ז"ל, את מכתב התלונה. מכתב התלונה נשלח לנילונה [REDACTED] וזו השיבה לאמור בו ביום 28 בנובמבר 2014. הנילונה השיבה לטענות כנגדה ודחתה אותן, טענה למתן שירות ראוי כפי שיפורט בהמשך, והדגישה בין היתר את השיהוי הרב של קרוב לשבע שנים בהגשת התלונה, את העובדה שהמתלוננים מנצלים באופן ציני ולרעה את וועדת המשמעת כדי לקדם תביעה אזרחית על סך שני מיליון שקלים שהם מנהלים כנגדה במקביל בבית המשפט [REDACTED] ואת העובדה שהמתלוננים החליפו עורכי פטנטים ועורכי דין לפרקים.

3. ביום 8 בדצמבר 2014, לאחר עיון בתגובות לתלונה, החליטה הוועדה בראשות עו"ד גבריאלי לפצל את הדיונים בעניין התלונה של המתלוננים, כפי שעלה במכתב התלונה שלהם, כנגד

עורכי הפטנטים [REDACTED] כאמור לעיל, בהמשך הדרך, הדיונים בעניין תלונת המתלוננים כנגד [REDACTED] הסתיימו בתאריך 4 בנובמבר 2015, תוך דחיית התלונה כנגדו. נציין כי החל מחודש ינואר 2015, פעילות הוועדה נדחתה במספר חדשים עקב פטירת היו"ר שלה, עו"ד ועו"פ גבריאל. ההליך במשרד המשפטים למינוי יו"ר חדש לוועדה הסתיים בסוף מאי 2015.

4. ביום 26 ליולי 2015 שלחה הוועדה הזמנה לדיון לפנייה, שנקבע ליום 28 באוקטובר 2015. הוזמנו לתאריך זה אולם דיונים ברשות הפטנטים ושירותי הקלטת פרוטוקול. ביום 2 באוקטובר 2015, שלא במסגרת רשות שניתנה או הליך מסודר, שלחה המתלוננת הגב' אלה גורביץ רשימה ארוכה של שאלות, עליהן ביקשה תשובה בכתב של הנילונה, ובנוסף ביקשה מן הוועדה לדחות את הדיון עד למועד בו תענה הנילונה בכתב לרשימת שאלותיה. ביום 14 באוקטובר 2015 שלחה הוועדה לצדדים תזכורת לגבי מועד הדיון, למרות שאינה מחויבת לעשות כן. הנילונה הגיבה באישור מיידי, מאידך המתלוננים שלחו לוועדה, יום אחד לאחר שנשלחה התזכורת, הודעת מייל ובה בקשה לדחות את הדיון שנקבע, בה ציינו כי "הסיבה - מצב בריאותי של המתלוננים" וביקשו להסתכל על התלונה מאוחר יותר (כלשונם). בפועל, בקשו המתלוננים הקפאת ההליך לפחות בכמה חדשים. לאור הבקשה דן של המתלוננים הדיון שהיה אמור להתקיים ביום 28 באוקטובר 2015 בוטל ונדחת. נציין שבמהלך כל ההליך עד שלבים אלה, הצדדים עדיין אינם מיוצגים באמצעות באי כוח. ביום 4 בנובמבר 2015 קבעה הוועדה בהחלטה כי הדיון יתקיים ביום 18 בינואר 2016, וזאת תוך ציון הצורך בשמירת איזון ראוי בין בקשת המתלוננים להשעות את הדיון ללא הגדרת תאריך לשיבת הוכחות, לבין הצורך בזירוז ההליך על מנת למנוע קיום עננה מרחפת מעל לראשה של הנילונה במשך זמן רב. בהחלטה זו של הוועדה גם נקבע כי אם לא יתייצבו המתלוננים בעצמם או באמצעות בא כוח מטעמם, שומרת הוועדה לעצמה את הזכות להגיע להחלטה על סמך החומר שבפניה. הובהר למתלוננים כי את כל השאלות הכלולות ברשימה שהציגו הם, כאמור לעיל, או חלקן, רשימה שהוגשה שלא בהליך הרגיל, יוכלו לשאול את הנילונה בדיון עצמו. לוועדה נודע במקרה, לראשונה, ורק ביום 17 בינואר 2016, כי המתלוננים החלו להיות מיוצגים על ידי בא כוח, עו"ד אלי פיטרו, דהיינו יום אחד בלבד לפני התאריך שנקבע לדיון, עת ביקש בא כוחם לחקור בדיון גם את עורך הפטנטים ד"ר ירון חפץ, מי שלטענת המתלוננים ערך את הבקשה לפטנט עבור הנילונה.

5. בדיון שהתקיים ביום 18 לינואר 2016 נחקרה המתלוננת הגב' אלה גורביץ על ידי בא כוח הנילונה עו"ד פיראס עאזם, ב"כ הנילונה, ומנגד נחקרה הנילונה [REDACTED] על ידי ב"כ המתלוננים, עו"ד אלי פיטרו. הפרוטוקול תומלל והועבר לצדדים ואלה המציאו סיכומיהם בכתב. נציין כבר עתה כי הסיכומים לא תאמו במלואם את מכתב התלונה המקורי והתגובה הראשונית עליו.

ב. טענות המתלוננים

עיקרי טענות המתלוננים הם כדלקמן:

1. הנילונה לא הייתה מעורבת בתהליך כתיבת הבקשה הבינלאומית לפטנט נשוא התלונה (בקשה מס' PCT/IL2007/001283 שפורסמה תחת מס' WO/2008/050333, להלן "בקשת ה-")

- PCT" או "בקשת הפטנט" או "הבקשה") ואינה מבינה בהמצאה. עורך הפטנטים ד"ר ירון חפץ הוא זה שהכין עבור הנילונה את הבקשה, והנילונה לא זימנה אותו לעדות.
2. הכנת בקשת ה-PCT החלה בפועל רק 4 ימים לפני המועד האחרון להגשה תוך תביעת דין קדימה מבקשת הבכורה (בקשה אמריקאית "זמנית" (provisional) מס' 60/853,759 שהוגשה בארה"ב ביום 24 באוקטובר 2006, להלן "בקשת הבכורה" או "בקשת הפרוביזיונל"), ובקשת PCT זו הוגשה מבלי שראו את הגרסה האחרונה לפני שהוגשה, וללא אישור המתלוננים. הנילונה התעלמה ממיילים שנשלחו לה על ידי המתלוננים. המתלוננים הוטעו בחושבם כי כל הערותיהם ביחס לפירוט הבקשה (לרבות השרטוטים הנלווים אליה) הובאו בחשבון בגרסה שהוגשה.
3. הנילונה לא כללה בבקשת הפטנט פרטים חשובים של ההמצאה והשמיטה קטעים רבים שהיו בבקשת הבכורה.
4. הנילונה לא שמרה בידיה כל מסמך או מייל שנוגע להמצאה ולהליך הכנת הבקשה.
5. בחינת בקשת הפטנט הבינלאומית (בשלב הבינלאומי) קבעה דחייה בשל חוסר חידוש או התקדמות המצאתית .
- כפועל יוצא לכל הני"ל:
6. איבוד משקיעים פוטנציאליים, נזק כספי, וצורך בהוצאות כבדות לקידום פטנט אמריקאי שהוענק בשלהי 2013.
- וביתר פירוט:
- הנילונה, לטענת המתלוננים, לא הייתה מעורבת ומעורה כלל בהליך עריכת והכנת בקשת ה-PCT. הנילונה לא הבינה כלל בהמצאה ולא קראה את בקשת הבכורה שהיוותה הבסיס לבקשת ה-PCT. נטען על ידי המתלוננים כי בפועל, הנילונה לא כתבה את הבקשה, אלא עורך הפטנטים ד"ר ירון חפץ, שהוא יועץ חיצוני לנילונה או אף על ידי אדם אחר בשם בנצי סנדר, שלא היה מוכר כלל לנילונה. לטענת המתלוננים מכיוון שעורך הפטנטים חפץ הוא זה שעבד וערך עבור הנילונה את בקשת ה-PCT, הנילונה הייתה אמורה להביאו בפני הוועדה לעדות מטעמה, שכן הוא יכול היה לשפוך אור על שאלות שבעריכה.
- מוסכם על ידי הצדדים כי בתאריך ה-2 לאוקטובר 2007 נמסרו לידי הנילונה על ידי המתלוננים כל החומרים הנחוצים לעריכת והגשת בקשת ה-PCT. התאריך האחרון להגשת הבקשה הבינלאומית, תוך שימור תאריך הבכורה באמצעות תביעת דין קדימה על פי אמנת פריז להגנה על קניין תעשייתי, היה 24 באוקטובר 2007 (להלן "התאריך הקובע"). דהיינו, החומר הוגש לנילונה על ידי המתלוננים כשלושה שבועות לפני התאריך הקובע. טוענים המתלוננים כי בפועל החלה העבודה על עריכת בקשת ה-PCT רק 4 ימים לפני התאריך הקובע, עובדה אשר לטענת המתלוננים התגלתה מ"חזרת הזמן" של בקשת ה-PCT שנערכה בפורמט WORD (בו ניתן לראות את זמן העריכה).

טוענים המתלוננים כי בתאריך הקובע, הגישה הנילונה את בקשת ה-PCT למשרד המקבל (Receiving Office) (הנמצא במשרדי רשות הפטנטים בירושלים, להלן "המשרד המקבלי") וזאת ללא קבלת אישורם להגשתה. יתר על כן לטענת המתלוננים, הנוסח שהוגש היה בניגוד להנחיותיהם בכל הנוגע לתוכן הבקשה והיקפה. לטענתם הוכח כי המתלוננת גב' גורביץ קיבלה מהנילונה ביום 23 לאוקטובר בשעה 20:00, ערב התאריך הקובע, טיוטה לעיון ותיקון, אך הוכח לטענתם כי הטיוטה אשר הוגשה על ידי הנילונה למשרד המקבל בפועל, בתאריך הקובע, הייתה סגורה במעטפה ומוכנה למשלוח במשרדה כבר באותו יום של 23 לאוקטובר, בשעה 17:00. בפועל, לא חוספו לבקשת הפטנט מספר שרטוטים שביקשה המתלוננת גב' גורביץ' להוסיף. המתלוננים הוטעו לטענתם לחשוב שהבקשה שהוגשה ביום הקובע הוגשה כאשר היא כוללת את כל השינויים שביקשו.

המתלוננים טוענים כי הנילונה השמיטה מפירוט בקשת ה-PCT כ-85 קטעים, חשובים לטענתם, תוך התעלמות מבקשתם להכניס שינויים ושרטוטים נוספים לבקשה בהתאם לדרישותיהם. לטענתם הנילונה הגישה את הבקשה, ללא התיקונים שביקשו, ללא ידיעתם, כל זאת מבלי שעורכת הפטנטים הנילונה מבינה מהות המצאתם. לטענת המתלוננים, הנילונה אף לא טרחה לידע אותם כי בקשת ה-PCT הוגשה בתאריך הקובע ללא השינויים שביקשו. מוסיפים המתלוננים ואומרים כי שלחו הודעות מייל רבות לנילונה בבקשה לראות את טיוטת הבקשה ולהכניס תיקונים ושינויים. לטענתם המיילים דגן נפתחו ונקראו רק בתאריך 25 באוקטובר 2007, יום לאחר התאריך הקובע.

לטענת המתלוננים הנילונה לא שמרה במשרדה כל מסמך או מייל הקשור בהליך הגשת בקשתם. לא תועדו ולא נשמרו מסמכים והנילונה לא יכולה הייתה לשחזר אימיילים של התכתבות מאותה תקופה.

ביום 2 באוקטובר 2008 התקבל אצל המתלוננים מאת הנילונה דו"ח הבחינה הבינלאומית שנערך על ידי רשות החיפוש הבינלאומית האמריקאית. בדו"ח זה נקבע כי אין בהמצאה חידוש או צעד המצאתי. לטענת המתלוננים קביעה זו היא תוצאה של התרשלות הנילונה אשר הגישה בקשה שלא תאמה את מה שנמסר לה על ידי המתלוננים ואשר לוקה וחסרה בחלקים חשובים.

רק בשנת 2013 התקבל פטנט אמריקאי בבקשת שהוגשה כבקשת Continuation in Part (CIP) וזאת לטענתם לאחר מאמצים והוצאות למשרדי עורכי הפטנטים ד"ר אייל ברסלר, ולאחר מכן לוצאטו את לוצאטו, עד לאישור פטנט אמריקאי בשנת 2013. המתלוננים ממשיכים וטוענים כי לא הצליחו לממש את המצאתם, שכן משקיעים שראו שבקשת ה-PCT נדחתה (כמפורט להלן), לא הביעו עניין בהמצאה.

ג. תגובת הנילונה

עיקרי תגובת הנילונה הינם כדלקמן:

1. המתלוננים קפאו על שמריהם במשך 7 שנים. התלונה שבפנינו, על טיפול יחסית קצר בשנת 2007-2008, ייעודה ליצור מצע תומך לתביעה כספית של המתלוננים כנגד הנילונה, על סך 2 מיליון שקל, בבית המשפט [REDACTED] השיהוי הרב, שלא ניתן לו הסבר, יוצר נזק ראייתי לנילונה.

2. המתלוננים החליפו ועבדו במהלך הזמן עם מספר רב של עורכי פטנטים, לפחות ארבעה במספר, וכן עורכי דין, כשלושה במספר. הפנייה לעורכי פטנטים רבים הינה הוצאה שצריך לכסותה, והנילונה אמורה להיות לטענתה "כיס" להוצאותיהם, ומאחר שלא הצליחו למסחר את המצאתם, מטרתם להתעשר שלא כדין על חשבונה.

3. הנילונה העניקה למתלוננים שירות מקצועי ואמין במסגרת אילוצי הזמן של 24 ימים שעמדו לרשותה, ובסופו של יום, הבקשה הוגשה במועדה, בתאריך הקובע, נשמר תאריך הבכורה שהיה היסוד לקבלת פטנטים בהמשך הדרך.

4. הנילונה, ד"ר בהנדסה כימית, עו"פ משנת 2001, בעלת ניסיון בהגשת בקשות בינלאומיות (בקשות PCT), ומעולם לא הוגשה נגדה תלונה משמעתית. ד"ר ירון חפץ הוא עורך פטנטים, דוקטור לפיסיקה, ובעל ידע לטיפול בבקשה לאמצאה ספציפית זו. מקובל במקצוע להעביר עבודת עריכה לעמית שהינו מומחה ספציפית בנושא ההמצאה.

וביתר פירוט:

ביום 7 בנובמבר 2007 נשלח מהנילונה למתלוננים, בדואר רשום, עותק בקשת ה-PCT כפי שנערכה והוגשה על ידי הנילונה בתאריך הקובע, 24 באוקטובר 2007. המתלוננים, לטענת הנילונה, השתהו ולא עשו דבר במשך 7 שנים, וזאת ללא כל הסבר. כלל הטענות המועלות בדיון דן על ידי המתלוננים, היו בחזקתם ו/או בידעתם מאז יום 12 בנובמבר 2007, ומאותה עת ועד להגשת התלונה ביולי 2014, לא נקפו אצבע, כלשונה. ביום 23 לאוקטובר 2014 הגישו המתלוננים לבית המשפט השלום בחיפה כתב תביעה כנגד הנילונה לפיצוי כספי על סך 2 מיליון שקל. התלונה שלפנינו, אשר הוגשה לוועדה ביולי 2014, הינה ניצול ציני ולרעה של הוועדה וכל מטרתה לתת מצע תומך לתביעה הכספית שהוגשה זמן לא רב אחר כך כנגד הנילונה. המתלוננים לא דאגו ליידע את חברי הוועדה בדבר תביעתם בבית המשפט. לטענת הנילונה, השיהוי הרב די בו כשלעצמו להצדיק את דחיית כלל טענות המתלוננים, שכן כל העובדות היו זה מכבר בידעת המתלוננים. השיהוי הרב גרם לנזק ראייתי לנילונה, בכך שדברים נשכחים מהזיכרון במהלך השנים, וכן חלה במשרדה קריסה כללית של מערכת המיילים בה נעשה שימוש באותן שנים.

טוענת הנילונה כי המתלוננים החליפו לאורך הדרך מספר רב של עורכי פטנטים, וגם עורכי דין. בין השאר טופלו על ידי משרדי עורכי הפטנטים ד"ר דוד אגרונוב, משרד הנילונה [REDACTED] משרד ד"ר אייל ברסלר ומשרד לוצאטו את לוצאטו. טיפול על ידי מספר רב של עורכי פטנטים הוא יקר, ולכן, לטענת הנילונה, זה המקור האמיתי לתביעה שהוגשה כנגד הנילונה, דהיינו, לממן באמצעותה את ההוצאות הגבוהות למיפוי כוחה השונים, ואף לקבל פיצוי מה על אי מסחור ההמצאה.

הנילונה טוענת כי נתנה למתלוננים שירות מקצועי ואמין, במסגרת אילוצי הזמן עד לתאריך הקובע. לראיה, בסופו של יום נשמר תאריך בקשת הבכורה בבקשת ה-PCT, דבר שהוא בסיס ויסוד לקבלת הפטנטים הלאומיים. היא עצמה התעתדה להמשיך בטיפול במתלוננים, אלמלא הופסקה עבודתה על ידם.

לטענת הנילונה היא בעלת ניסיון רב ומוכת בטיפול בבקשות PCT. מאז קיבלה רישיון בשנת 2001, הגישה עד היום למעלה מ-250 בקשות פטנט בינלאומיות ומעולם לא הוגשה תלונת משמעת כנגדה. לטענתה מקובל בתחום להסתייע בעורך פטנטים עמית כאשר הבקשה חורגת מתחום המומחיות של עורך פטנטים מסוים. במקרה שלפנינו הסתייעה הנילונה בד"ר ירון חפץ העובד עמה בשיתוף פעולה עוד משנת 2003. ירון חפץ הוא ד"ר לפיסיקה, עורך פטנטים בעל ניסיון, ידע ומומחיות מוכחים כעורך פטנטים. היא ד"ר להנדסה כימית, הוא ד"ר לפיסיקה, ולכן הואיל ותחמו המדעי קרוב יותר לתחום בקשת הפטנט של המתלוננים, הסתייעה הנילונה בד"ר חפץ לצורך עריכת הפטנט. לטענתה, ד"ר חפץ נפגש עם המתלוננת, וערך את הבקשה בהתאם לתיקוני המתלוננים. עבודת עריכת הפטנט אינה "העתק הדבק" של בקשת הבכורה.

לטענת הנילונה, המתלוננים לא סיפקו לה אינפורמציה מהימנה בקשר לבקשה הזמנית (בקשת הבכורה), והסתירו את העובדה שהבקשה הזמנית הראשונה שהגישו בשנת 2005 נערכה בסיוע עורך פטנטים ד"ר דוד אגרונוב, וכי הנוסח של 2006 (בקשת הבכורה) כולל שינויים בהשוואה לנוסח 2005 (דף 43 לפרוטוקול). עותק של בקשת הפרוביזיונל מסרו המתלוננים לנילונה על גבי תקליטור, והתברר בדיעבד כי עותק זה אינו זהה לנוסח הבקשה הזמנית (בקשת הבכורה) כפי שהוגשה (העותק המאושר של בקשת הבכורה), המתלוננים ידעו מהו התאריך הקובע, ואת משמעותו וחשיבותו הרבה להתקשרות עם הנילונה. המתלוננת אלה גורביץ נפגשה עם ד"ר חפץ, שהיה הגורם המקצועי שטיפל בבקשתה, ולשביעות רצונה. לטענת הנילונה, העובדה כי בפרק הזמן הקצר שעמד לרשותה עד לתאריך הקובע, הושלמה הכנת בקשת ה-PCT, נערכה פגישה בין המתלוננת גורביץ וד"ר חפץ, והוחלפו טיוטות, מעידות על מקצועיותה ודאגתה לאינטרס הלקוח.

לטענת הנילונה בין 21-23 לאוקטובר 2007 הוחלפו בין הצדדים מיילים ובסופו של דבר בקשת ה-PCT הוגשה במועדה.

הנילונה מוסיפה שהוסבר למתלוננים כי חוות דעתו מיום 2 באוגוסט 2008 של הבוחן הבינלאומי שבחן את בקשת ה-PCT, בה קבע כי אין חידוש וצעד המצאתי, היא ראשונית, אינה ממצה וניתן להגיש התייחסות אליה. אולם, המתלוננים בחרו להעביר את התיק לטיפול על ידי משרד ד"ר ברסלר.

ד. דיון והכרעה

1. העיסוק "עורך פטנטים", לרבות התנאים והבחינות לקבלת הרישיון לעסוק בו המוענק על ידי המדינה, הוגדר לראשונה בפרק מיוחד בחוק הפטנטים תשכ"ז-1967, אשר נכנס לתוקף ביום 1 באפריל 1968. החוק קובע בסעיף 146 כי שר המשפטים ימנה, דרך כלל או לעניין מסויים, וועדת משמעת, אשר בראשה עומד אדם הכשיר להיות שופט ובה שני חברים נוספים אשר לפחות אחד

מהם הינו עורך פטנטים, ובסעיף 147, כי כל אדם רשאי להגיש לוועדת המשמעת תלונה על עורך פטנטים. בסעיף 148 (א) (3) קובע החוק כי אם מצאה וועדת המשמעת כי עורך פטנטים נכשל, בין היתר, בגילוי חוסר יכולת, חוסר אחריות או רשלנות במילוי תפקידיו כעורך פטנטים, כי אז תנקוט נגדו באחד או יותר מן האמצעים הבאים: התראה, נזיפה, קנס, איסור לעסוק במקצוע לתקופה שלא תעלה על חמש שנים ומחיקת שמו מפנקס עורכי הפטנטים.

2. כיום יש בישראל כ-300 עורכי פטנטים רשומים פעילים. במהלך כל השנים מאז נכנס החוק לתוקפו התכנסה וועדת משמעת *אד הוק* פעמים ספורות בלבד, לטיפול בתלונות משמעת כנגד עורכי פטנטים שמספרן, לרבות התלונה שלפנינו, פחות ממספר אצבעות כף יד אחת. הוועדה דנו, המורכבת ממומחים בתחום עריכת הפטנטים, רואה עצמה שומרת אינטרס הציבור לקבל מעורך הפטנטים שירות מקצועי ואתי. עם זאת, תפקיד הוועדה, במקביל, למנוע תלונות סרק כנגד עורכי פטנטים, העלולות לנבוע מסיבות שונות כגון תסכול גרידא כתוצאה מאי מסחור ההמצאה או אי קבלת פטנט על אמצאה מיומרת. הוועדה רואה עצמה כגוף אינקויזטורי ולא אדברסרי, שכן כאשר המתלונן, ההדיוט במקצוע עריכת הפטנטים, מגיש תלונה כנגד עורך פטנטים על התנהלות בלתי מקצועית, אין הוא תמיד מיוצג ייצוג משפטי, ואינו יכול להבחין בנקודות כשל, אם היו כאלו, בעבודת עורך הפטנטים. תפקיד הוועדה בה מכהנים כאמור אנשי מקצוע, לאחר הגשת תלונה, הינו לחקור את עבודת עורך הפטנטים לעומקה ולרוחבה, גם בנקודות אותן לא חשב הלקוח/המתלונן כי יש לבדוק ולהעיר.

3. הוועדה רשמה לפנייה את הודעת הנילונה כי היא בעלת ניסיון רב ומוכח בטיפול בבקשות PCT, וכי מאז קיבלה רישיון בשנת 2001, הגישה עד היום למעלה מ-250 בקשות פטנט בינלאומיות ומעולם לא הוגשה תלונת משמעת כנגדה.

4. בניגוד למקצוע עריכת הדין ומקצועות אחרים בהם כללי האתיקה הוסדרו בחקיקה, טרם הובאו בחקיקה כללי אתיקה לעורכי הפטנטים. אמנם, יש כללי אתיקה לחברים בעמותה "אגודת עורכי הפטנטים בישראל", שהינם כמעט זהים, בשינויים המחויבים, לאלה של עורכי דין, אך החברות באגודה היא וולונטרית, חברים בה כ-200 חברים מקרב עורכי הפטנטים ובפועל אין הכללים הללו מחייבים את עורכי הפטנטים, כלומר, במילים פשוטות, "אין להם שיניים". לפיכך, ככל שתידרש וועדת משמעת לעניינים של אתיקה, תגזור גזירה שווה מדבר החקיקה הקיים במקצוע עריכת דין, תוך התחשבות בייחוד ובמקובל במקצוע עריכת הפטנטים. לפיכך, גם בהיעדר כללים ספציפיים, ברי כי אינטרס הלקוח חייב להיות לנגד עיני עורך הפטנטים במהלך כל טיפולו בענייניו, וחלות עליו חובות זהירות שלא יפגעו זכויותיו.

5. הוועדה לא מצאה כל פגם בנוגע למקצועיותה של הנילונה בכל הנוגע להסתייעות מקצועית בדרי ירון חפץ, ובעצם עריכת ההמצאה על ידיו. עורך פטנטים אינו מומחה ואינו יכול להיות מומחה ומבין בכל תחומי המדע והטכנולוגיה. כדוקטור בהנדסה כימית, החליטה הנילונה למסור, ובצדק רב, את עבודת העריכה של בקשת הפטנט בנושא הספציפי שלפנינו לעורך פטנטים אחר, הממוקד יותר בנושא המדעי שהובא לפנייה, ד"ר בפיסיקה, ירון חפץ העובד עמה בשיתוף פעולה זה מספר שנים. בכך גילתה הנילונה אחריות רבה, מתוך רצון לשמר את אינטרס הלקוח לעריכה מיטבית. במשרדי עורכי פטנטים גדולים, בהם עורכי פטנטים במגוון מקצועות מדעיים,

המשרד מנווט את העריכה לעורך הפטנטים הקרוב ביותר במומחיותו לתחום האמצאה. במשרדים קטנים, דרך נאותה לשמר את הרמה המקצועית היא שיתוף פעולה בין עורכי פטנטים, כפי שנעשה במקרה שלפנינו, או לחילופין העברת התיק כולו לטיפול עורך פטנטים אחר השולט מדעית בחומר הספציפי.

6. לטעמנו, המתלוננים לא יכולים להלין על שלא ניתנה להם אפשרות לחקור גם את ד"ר חפץ. במהלך הזמן הרב שעמד לרשותם טרם הדיון לפני הוועדה, דיון שנקבע להוכחות, הם לא טרחו ולא ביקשו לזמן את ד"ר חפץ לדיון על מנת לחקור אותו. המתלוננים הגישו בקשה לזמן את ד"ר חפץ לחקירה, באמצעות בא כוחם, מאוחר מדי, בלשון המעטה, פחות מיממה לפני מועד הדיון שנקבע זמן רב מראש. עורך פטנטים חפץ אינו צד בהליך, לא הוגשה תלונה נגדו, והוא נתן חוות דעתו לפי בקשת הוועדה מיום 8 בדצמבר 2014, ובייחוד בתגובה לחו"ד ד"ר ברסלר.

7. נציין כי דעת הוועדה הינה כי אי מתן עדות ע"י ד"ר חפץ, כפי שיובהר להלן, אינה מהותית. בכל מקרה, מבחינת הלקוח, כל האחריות בעניין הגשת הבקשה ודרך כתיבתה מוטלת, ובצדק, על הנילונה, אם כי הוועדה הייתה מצפה מהנילונה עצמה וביוזמתה, לבקשו להגיע לדיון.

8. הוועדה מבחינה בעניין שלפנינו בין הטיפול המקצועי המהותי דהיינו כתיבת הבקשה, ובין הטיפול הטכני-אדמיניסטרטיבי של התכתבויות, עמידה בלוחות זמנים והגשת הבקשה. כאמור, מבחינת המתלוננים, הנילונה אחראית על שני ההיבטים ובצדק, כאשר בפועל הטיפול המהותי בכתיבה היה בידי ד"ר חפץ, והטיפול האדמיניסטרטיבי בידי הנילונה. לאחר עיון בתלונה על נספחיה, בתגובת הנילונה על נספחיה, בפרוטוקול הדיון ובסיכומי הצדדים, הגיעה הוועדה למסקנה כי לא תתערב בעצם עבודת העריכה שבצע עורך הפטנטים ירון חפץ, האם ניסוח מסוים צריך ויכול להיות מנוסח טוב יותר או אחרת, או האם קטע או שרטוט מסויימים הושמטו בצדק או שלא בצדק מן הפירוט, כפי שיובהר בהמשך.

9. נבהיר כי עבודתו של עורך פטנטים ישראלי מתייחסת להגנה על קניין רוחני של לקוח הן בארץ והן מחוצה לה, הקניין הוא קניין טריטוריאלי. נאמר כאן כבר, עמידה בלוחות זמנים הינה בעלת חשיבות מכרעת בעבודת עורך פטנטים. מזוהר בלוחות זמנים שנקבעים בחקיקה הן בארץ והן במדינות זרות, גם לאור אמנות בינלאומיות שמדינת ישראל חתומה עליהן, ואי עמידה בתאריך קובע משמעותו נזק בלתי הפיך שאינו ניתן לתיקון, אף לא על ידי בתי משפט. במקרה שלפנינו אנו עוסקים באמנה בינלאומית לשיתוף פעולה בענייני פטנטים, הידועה כאמנת PCT (Patent Cooperation Treaty). גם אם נוצר לחץ של זמן, בהכרח או שלא בהכרח, יש להגיש הבקשה בתאריך האחרון המותר, ואיחור אינו אפשרי, שכן תוצאתו תהיה איבוד הזכות לתביעת דין קדימה, אבדן העלול לאיין את הבקשה בהימצא ידע קודם בפרסום מאוחר תאריך הבכורה, שלא לדבר על מקרה בו ההמצאה כבר פורסמה ברבים. בענייננו, הנילונה שמרה על עמידה בלוח הזמנים והגישה את בקשת ה-PCT של המתלוננים במועד.

10. (א) הוועדה אינה רואה בעצם קביעת בוחן בדוח חיפוש וחוות דעת בינלאומיים, כי אין חידוש וצעד המצאתי בבקשה, כפי שהיה בענייננו, משום כישלון של עורך הפטנטים. לאחר קבלת הדו"ח הבינלאומי, העבירו המתלוננים את הטיפול בבקשה לעורך הפטנטים ד"ר אייל ברסלר,

אשר הגיש תיקונים לפירוט ולתביעות במסגרת Demand של ה-PCT (בקשה לבחינה מקדמית בינלאומית). למרות התיקון, התקבל שוב דו"ח המצביע על חוסר חידוש. עניין זה מחזק את טענת הנילונה כי אין לראות בתוצאות הדו"ח הבינלאומי משום כשל בעריכה.

(ב) נבחר - בקשת פטנט בינלאומית אינה מקנה זכות משפטית ל"פטנט בינלאומי", שכן כזה אינו קיים. כל אשר בידי המבקש היא בקשה בינלאומית לפטנט, אשר למעשה הינה אופציה להגשת בקשות לאומיות נגזרות במדינות החברות באמנה, תוך 30 או 31 חודשים מתאריך הבכורה (בהתאם לנקבע בכל מדינה ומדינה), דהיינו, הארכת מועד הכניסה לשלב לאומי ודחיית ההוצאות הכרוכות בכך. כמו כן מקבל המבקש דו"ח חיפוש, חוות דעת ודו"ח מקדמי בינלאומי לגבי כשירות האמצאה לקבלת פטנט (פטנטביליות). מסקנות הדו"ח המקדמי הבינלאומי אינן מעניקות "זכויות" כלשהן, בחינה זו אינה מחייבת את הבוחנים בשלב הלאומי.

(ג) יש לציין כי עורך פטנטים תפקידו לערוך את הבקשה לפטנט בדרך מקצועית וראויה, אשר תאפשר לממציא קבלת הגנה מירבית ומיטבית על המצאתו, ככל הניתן לאור ידע קודם הידוע לו מן הממציא, או לאור חיפוש ידע קודם הנערך טרם הגשת הבקשה, פעמים הגנה רחבה יותר מאשר זו אותה ניתן היה להביא בחשבון על בסיס התיאור הספציפי של הממציא עצמו, כפי שתיאר אותה לעורך הפטנטים. מאידך, עורך הפטנטים אינו "חברת ביטוח" לגבי ציטוטים כנגד הבקשה של פרסומים קודמים ע"י בוחן כלשהו. כידוע, בעת בחינת בקשות לפטנט הן בשלב בינלאומי הן בשלב לאומי, בחלק ניכר מהן הבוחן מעלה ציטוטים כנגד הבקשה בעילות של חוסר חידוש ו/או חוסר התקדמות המצאתית. בהתייחסות המבקש לדו"ח בחינה, פעמים רבות צמצום היקף התביעות מביא להסרת ההשגה.

(ד) כאשר בוחן מאשר מיידית קיבול בקשה לפטנט על תביעותיה, עלול לעלות חשש כי הבוחן לא עשה מלאכת החיפוש נאמנה (ואז עלולים לעלות במפתיע פרסומים רלבנטיים על ידי צד ג' בהליכי התנגדות או ביטול הפטנט), או כי הבקשה שהוגשה, נכתבה בצורה שתעניק לבעליה הגנה צרה מזו שניתן היה לקבל. עורך פטנטים תפקידו לקבל את תיאור ההמצאה מן המבקש ולנסח בדרך שתיתן מרחב הגנה שיהיה, ככל שניתן, מעבר למה שתואר במדויק. על עורך הפטנטים המיומן לשמור על היקף ההגנה תוך איזון בין האפשרויות הנפתחות לאור ההמצאה, לבין הידע הקודם, ככל שזה ידוע לו. איזון - ככל שעורך הפטנטים יבקש באמצעות מערכת התביעות הגנה רחבה יותר עבור הלקוח, הסיכוי לציטוט פרסומים מוקדמים כנגד ההמצאה בעילות של חוסר חידוש ו/או חוסר התקדמות המצאתית רב יותר. וככל שהיקף בתביעות יהיה צר יותר, עד כדי תיאור דווקני של ההמצאה, הסיכוי לציטוט ידע קודם נמוך יותר. כפי שהוסבר לעיל, בחלק ניכר של הבקשות לפטנט, הן בשלב הבינלאומי והן בשלב הלאומי, בשלב ראשון הבוחנים מעלים פרסומים קודמים. אז יש התכתבויות שונות, ותכופות אף ראיונות בין עורך הפטנטים לבין בוחן הפטנטים, לשם הבהרת ההמצאה, עד שמגיעים להסכמה עם הבוחן לגבי היקף התביעות הניתן לאישור. זו הדרך המקובלת להשיג הגנה על ההמצאה בהיקף אשר עומד בדרישות החידוש וההתקדמות ההמצאתית, שהוא לעיתים רחב יותר מאשר התיאור המקורי של הממציא.

(ה) כאמור, הוועדה אינה רואה בעצם קביעת בוחן בדוח חיפוש וחוות דעת בינלאומיים, כי אין חידוש וצעד המצאתי בבקשה, כפי שהיה בענייננו, משום כישלון של הנילונה.

11. לגבי השאלה של השמטת חלקים/קטעים של התיאור אשר נכללו בבקשת הבכורה מבקשת ה-PCT, הוועדה לא תיכנס לעניין המקצועי הקשור לעצם עריכת הבקשה, מה הושמט ומה לא הושמט מבקשת הבכורה, ולא תתערב בעניין זה לפרטיו אלא כמכלול. בקשת הבכורה שהיוותה את הבסיס להכנת בקשת ה-PCT, היא בקשת *provisional*, אשר ייתכן ולא הייתה מוגמרת. עורך הפטנטים, כאיש מקצוע, אינו אמור להעתיק אותה בשיטת *'העתק - הדבק'*, עם מספר שינויים וניסוח מערכת תביעות, אלא צריך לעיתים קרובות לנסח מחדש לחלוטין על תביעותיה, במומחיות של עורך פטנטים, לאחר שדן עם הממציא על מהות ההמצאה. הוא מפעיל את שיקול דעתו המקצועית ובונה אותה מלכתחילה בבקשת פטנט ערוכה כדבעי, אשר תאפשר הגנה מיטבית ללקוח, עם היקף הגנה אף מעבר למה שתואר במקור על ידי הממציא. בענייננו, על פי עדות המתלוננת (עמ' 43, שורות 5-6 לפרוטוקול: *'לא, לבד. את ה- provisional השני אני עשיתי לבד על בסיס ה- provisional הראשון'*) ונציין כי *'הראשון'* נערך בסיוע עו"פ ד"ר אגרונוב, אך הוא אינו קשור לתלונה שלפנינו, על פי עדות המתלוננת (עמוד 43, שורה 19: *'משום שהתלונה קשורה ל- provisional השני'*), בקשת הפרוביזיונל נערכה על ידי הממציאה עצמה, כדבריה היא, ולא על ידי איש מקצוע. לכן כאשר בודקים את עבודת עורך הפטנטים יש לראות את המכלול. המתלוננת גורביץ הציגה חוות דעת מטעם משרד ד"ר ברסלר, ממנה עולה כי הושמטו חלקים משמעותיים בהשוואה לבקשת הבכורה, וכי השיטה הדיפרנציאלית לא באה לידי ביטוי בבקשת ה-PCT. נאמר כבר כאן - בענייני ויכוח בין מומחים בתחומים רבים, יקרה לא מעט כי באשר מתבקשת חוות דעת נוספת (*Second opinion*) לגבי עניין מסויים, ומתקבלת דעה אחרת, עדיין לא אין זה אומר כי הדעה האחרת היא הנכונה. בענייננו, שני המומחים, משני הצדדים, לא זומנו לעדות על ידי הצדדים. המתלוננת גורביץ ציינה כי השיטה הדיפרנציאלית לא צויינה בתביעה הראשונה בבקשת ה-PCT. היא כן צויינה בתביעה 12 שהינה תביעה בלתי תלויה. ד"ר חפץ מתייחס בחוות דעתו לכך שצוירים 11 ו-12 בבקשת ה-PCT מתארים את השיטה הדיפרנציאלית. כאמור בסופו של יום הבקשה הוגשה במועדה ובסופה של דרך התקבלו פטנטים לאומיים. אגב, עלינו לציין כי גם לפי מה שתואר לנילונה על ידי המתלוננת היא עצמה ערכה את הבקשה הזמנית וההתייחסות הייתה בהתאם. בעדותה התברר כי הבקשה הזמנית הראשונה משנת 2005 נעשתה בסיוע עורך פטנטים ד"ר דוד אגרונוב. הבקשה מ-2006 (בקשת הבכורה) כוללת תיקונים לא גדולים בהשוואה הראשונה.

מכל מקום, כאמור, המתלוננת בעדותה מאשרת כי *'שהתלונה קשורה ל- provisional השני'*, דהיינו לבקשת הבכורה (עמוד 43, שורה 19 לפרוטוקול).

12. כאמור בקשת ה-PCT הוגשה על ידי הנילונה במועדה ותאריך הבכורה נשמר. במכתב תלונתם קבלו המתלוננים על כך כי ייפוי הכוח מטעמם הוגש לאחר תאריך הגשת ה-PCT. טענתם זו של המתלוננים נדחית. כדבר מקובל, ניתן להגיש ייפוי כוח לאחר הגשת בקשה, תוך ציון בעת הגשת הבקשה כי הוא יוגש.

13. הסתבר לחברי הוועדה כי המתלוננת אלה גורביץ אינה לקוח שקל לעבוד עמו. היא החליפה עורכי פטנטים, וגם עורכי דין, ורצתה שדברים יעשו לפי הבנתה גם כאשר לעיתים לא היה ברור אם הבינה את הליכי בקשת ורישום פטנטים. במכתב תלונתה, היא אף האשימה במרומז את הנילונה ואת ד"ר אגרונוב, במצבה הרפואי הקשה עקב המתח בו היא נמצאת משך שנים. עם כל הצער, עדיף שהדברים לא היו נכתבים. נציין במוסגר כי כתב התלונה, סגנונו והתנהלות המתלוננת לאורך ההליך, טרם היותה מיוצגת, הראה על חוסר הבנה כללי בענייני הפטנטים ולחלקים מן התלונה לא היה לו כל בסיס, על הסף, כגון עניין ההגשה המאוחרת של יפוי הכוח. לגישתם של המתלוננים, הדיון היה מושעה כיום אם בקשתם לדחייה הייתה מתקבלת, ולמעשה מועד דיון ההוכחות בינואר ש.ז. נכפה עליהם על ידי הוועדה.

למרות הנ"ל, משעה שהנילונה החליטה לקבל את גבי גורביץ כלקוחה במשרדה, כל הנ"ל אינו רלוונטי. כעורכת פטנטים, היא חייבת הייתה לתת למתלוננים שירות מלא ומיטבי, גם אם הלקוחה הגבי גורביץ נהגה להתקשר תכופות, וזאת זכותה, ודרשה לראות פרי העבודה לשביעות רצונה המלאה לפני שמוגשת הבקשה.

14. אשר לטענת המתלוננים על כך כי הנילונה לא שמרה בידיה כל מסמך או מייל שנוגע להמצאה ולהליך הכנת הבקשה (פרק ב', סעיף 4 לעיל), דעת הוועדה הינה כי משהועבר התיק על פי הוראות המתלוננים לטיפול על ידי עורך פטנטים אחר, ד"ר ברסלר בענייננו, כל הכלול בתיק עובר מעורך הפטנטים המעביר לטיפול, למשמרת ולאחריות עורך הפטנטים המקבל. לפנינו מתלוננים שהמתינו עם תלונתם כמעט 7 שנים ללא סיבה, הדיון והחקירה נערכו לאחר שנה נוספת, ובודאי קשה לזכור אחרי למעלה מ-8 שנים מה היה, מה נכתב, מי התקשר ומתי. טענה זו של המתלוננים נדחית.

15. הוועדה מוסיפה כי, ככלל, על עורך פטנטים לקבוע עם הלקוח לוח זמנים מסודר ותאריכים קבועים להשלמת השלבים השונים של העבודה. קל וחומר עורך פטנטים היודע כי הוא עומד להיכנס לסד של לוח זמנים דחוק, לקראת תאריך קובע, כבמקרה דנן. הנילונה הייתה מודעת, למן הפגישה הראשונה עם המתלוננת, מהו משך הזמן שיעמוד לרשותה לעריכת הבקשה, והחליטה כי תוכל לעמוד בלוח הזמנים, שאם לא כן, הדעת נותנת כי לא הייתה מקבלת את המתלוננים לטיפול. מן הראוי היה לקבוע עם המתלוננת לוח זמנים מסודר לעבודה מולה ותאריך קבוע מראש להשלמת נוסח אחרון לבקשה, עם מרחב זמן של יום-יומיים לפחות, לעיונה ואישורה, ומרחב זמן להוספת תיקונים, ככל שיידרשו, ולא להמתין לדקה ה-90. במקרה שלפנינו עמדו לרשות הנילונה כשלושה שבועות לעריכת הבקשה והגשתה, וזה פרק זמן מספיק לקביעת דרך עבודה נאותה מול המתלוננים יחד עם ד"ר חפץ, במסגרת לוח זמנים מסודר. בפועל התברר כי לא נערך לוח זמנים מסודר, ובשל כך הייתה כניסה ללחץ זמן בייחוד בימים האחרונים לפני היום הקובע. על הנילונה היה לעמוד בחובתה להגיש את הבקשה בתאריך הקובע, כאשר הנוסח המוגש מאושר על ידי הלקוח לפני הגשתו.

16. כאמור, לא הוספו לגרסת הבקשה כפי שהוגשה, לפחות מספר שרטוטים אותם ביקשה המתלוננת להוסיף. לדעת הוועדה אי ההוספה מקורה בטעות בשיקול דעת (פרוטוקול, עמוד 120

שורות 17 ו-19: "אנחנו הפעלנו שיקול דעת"; ועמוד 121, שורות 1 ו-2 "פיטר: איזה שיקול דעת את הפעלת: את, לא ירון" – "ימה, שמונת או שחשוב או לא חשוב להכניס".

17. הוועדה השתכנעה כי המתלוננת גורביץ לא אישרה להגשה את נוסח הבקשה כפי שהוגש, וזאת טרם הגשתו. הטיוטה אשר ייתכן וזכתה לאישורה לא הוגשה (פרוטוקול, עמוד 29, שורות 23-24: "יאני חתמתי על יפוי הכוח בתקווה שהיא שלחה את הגרסה האחרונה שאני קיבלתי עם התיקונים של מר חפץ"; עמוד 30, שורות 11-12: "יהיא שלחה את הגרסה שלה, לא את הגרסה של מר חפץ"). ניתן להניח כי לו הייתה הנילוונה מוסרת למתלוננת גורביץ את הנוסח הסופי (זה שהוגש) לפחות יומיים לפני הגשתו בתאריך הקובע, ותוחמת מועד ברור וסופי לקבלת אישורה של המתלוננת או הערותיה, ומבהירה לה כי לאחר מועד זה לא ניתן יהיה להכניס שינויים לבקשה, היה סיפק בידי המתלוננת להגיש הערותיה ואף לדון בהן במסגרת זמן זו, והיה סיפק בידי הנילוונה להשלים גרסה מאושרת להגשה, במועד. ברור לתברי הוועדה כי הגבי גורביץ הייתה מודעת לתאריך הקובע. נראה לנו כי החשש של הנילוונה היה שהמתלוננת תדרוש שינויים נוספים לגרסה שנחתה על ידיה כסופית (הגרסה אשר אכן הוגשה), וכתוצאה מכך לאיחור בהגשת בקשת ה-PCT, אשר כאמור אינו בא בחשבון שכן יביא לאיבוד הזכות לתביעת דין קדימה. ככל שחברי הוועדה הבינו מעדות הנילוונה, המעטפה עם החומר להגשה למשרד המקבל הייתה מוכנה במשרדה יום קודם לתאריך הקובע, 23 באוקטובר 2007, בשעה 17:00, וזאת כדי למסרו לשליח שיצא למשרדי רשות הפטנטים למחרת בבוקר. לפיכך לא ברור מדוע העבירה למתלוננים את הגרסה להגשה לעיונם ולהערותיהם בערב אותו יום, 23 באוקטובר 2007, בשעה 20:00, כאשר למעשה, ככל שעולה מעדותה, מבחינתה תכולת המעטפה הייתה גרסה סופית להגשה. על אף שאיננו יכולים להיות בטוחים כי לא ניתן היה להספיק להוסיף חומר לבקשה במשך כל היום הקובע, ולשלוח אותה למשרד המקבל בשעה מאוחרת יותר, למיטב הבנתנו אפשרות כזו בדרך כלל קיימת. יתכן אפוא כי היה לנילוונה חשש כבד כי לו נגרם עיכוב ביציאת שליח מחיפה למשרדי רשות הפטנטים בירושלים ביום המחרת, היום הקובע, הבקשה לא הייתה מוגשת במועד, ולא ניתן להגיד כי חשש שכזה אינו סביר. הוועדה רואה באי בניית לוח זמנים מסודר לעבודה מול הלקוח, כאשר קיים תאריך קובע, במיוחד כאשר הוא סמוך לזמן ההתקשרות עם הלקוח, משום חוסר אחריות.

18. הבקשה הבינלאומית הוגשה במועדה, תאריך הבכורה נשמר, ומאז כבר התקבלו פטנטים לאומיים בישראל ובארה"ב. אשר להצלחה המסחרית של ההמצאה, אין הוועדה מתערבת בנושא זה, והדבר אינו מתפקידה. הובאו לפני הוועדה נתונים כי "תנופה" וגורמים אחרים אליהם פנו המתלוננים על מנת לקדם את המצאתם מבחינה מסחרית לא גילו עניין בהשקעה בפרויקט, חלקם עוד בשלב ראשוני. ניתן לציין כי רק חלק מן הבקשות לפטנט המוגשות בעולם מתקבלות כפטנט, ומאלו שמתקבלות רק מיעוט שבמיעוט זוכות להצלחה מסחרית, ותכופות, כגודל הציפיות גודל האכזבות.

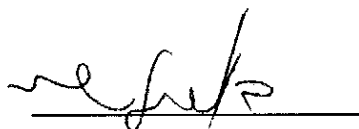
19. סיכומו של דבר, עורכת הפטנטים [REDACTED] נהגה בחוסר אחריות, כלשון המחוקק, בכל הנוגע לאי תכנון וקביעה של לוח זמנים מסודר, וממילא אי עמידה בו, לעריכת הבקשה ומסירת הנוסח הסופי של בקשת הפטנט הבינלאומית בעוד מועד לבדיקה ואישור על ידי הלקוח טרם ההגשה למשרד המקבל, כאשר יש תאריך קובע קרוב.

לדעת הוועדה, הגשת בקשה לפטנט כלשהי, על ידי עורך פטנטים, בנוסח אשר לא קיבל אישור הלקוח, יש בה משום חוסר אחריות. כך היה בענייננו, הבקשה הוגשה על ידי [REDACTED] בנוסח שלא אושר על ידי המתלוננים, ובכך יש משום חוסר אחריות, כלשון המתקוק. נראה לחברי הוועדה כי שיקול דעתה של [REDACTED] שלא להגיש את הגרסה האחרונה של ד"ר חפץ היה מוטעה, כמוסבר בסעיף 16 לעיל.

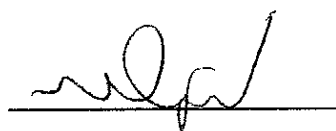
אשר על כן הוועדה מחליטה כי יש לרשום התראה לעורכת הפטנטים [REDACTED]

20. הוועדה מורה על פרסום החלטה זו ללא ציון שם עורך הפטנטים הנילון וללא אותם חלקים בהחלטה היכולים להעיד על זהותו, וזאת בהתאם להוראות סעיף 148 (ג) לחוק הפטנטים.

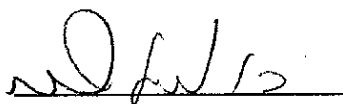
חברי וועדת המשמעת

1. יו"ר הוועדה עו"ד ועו"פ ד"ר מאיר נועם

2. חברת הוועדה עו"פ מיכל חכמי

3. חבר הוועדה עו"ד ועו"פ סנפורד קולב

ניתן ביום 19 במאי, 2016